

ประกาศ ก.ศป.

เรื่อง การลาหยุดราชการของตุลาการศาลปกครอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ก.ศป. ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“เข้ารับการเตรียมพล” หมายความว่า เข้ารับการระดมพล เข้ารับการตรวจสอบพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

“องค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า องค์การที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นด้วยความตกลงระหว่างประเทศทั้งในระดับรัฐบาลและระดับเอกชน และสำหรับองค์การสหประชาชาติให้หมายความรวมถึงทบวงการชำนัญพิเศษและองค์การอื่นใดในเครือสหประชาชาติด้วย

“องค์การต่างประเทศ” หมายความว่า องค์การหรือสถาบันต่างประเทศตามที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จะได้ประกาศรายชื่อให้ทราบ

“การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า การไปปฏิบัติงานในองค์การต่างประเทศ การไปปฏิบัติงานในต่างประเทศในลักษณะเดียวกันกับการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งการไปปฏิบัติงานในหน่วยงานขององค์การระหว่างประเทศ หน่วยงานขององค์การต่างประเทศ หรือหน่วยงานของรัฐบาลต่างประเทศซึ่งตั้งอยู่ในประเทศไทยโดยได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนในลักษณะเดียวกันกับเงินเดือนจากองค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หน่วยงานของรัฐบาลต่างประเทศ หรือจากประเทศที่ไปปฏิบัติงาน แต่ไม่รวมถึงการเดินทางไปราชการ ตามระเบียบว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการหรือการจัดการประชุมของทางราชการ การไปรับราชการประจำในต่างประเทศ การไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยตามระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๒ การลาทุกประเภทตามประกาศนี้ ถ้ามีกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเกี่ยวกับการลาประเภทใดไว้เป็นพิเศษ ผู้ลาและผู้มีอำนาจอนุญาตการลาจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลาประเภทนั้นด้วย

ข้อ ๓ การลาทุกประเภท การหยุดราชการเพราะเหตุการณพิเศษ และการไปต่างประเทศของประธานศาลปกครองสูงสุด ให้แจ้งให้ ก.ศป. ทราบ

ข้อ ๔ การลาทุกประเภทนอกจากการลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ การหยุดราชการเพราะเหตุการณ์พิเศษ และการไปต่างประเทศของตุลาการในศาลปกครองสูงสุด อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นตุลาการผู้แถลงคดีในศาลปกครองสูงสุดเพียงหน้าที่เดียว ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ ๕ การหยุดราชการเพราะเหตุการณ์พิเศษ การไปต่างประเทศ และการลาทุกประเภทนอกจากการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ปฏิบัติการวิจัยหรือไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศของตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น ให้อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ ๖ ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาจะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นผู้พิจารณาอนุญาตแทนก็ได้

ข้อ ๗ ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นผู้ใดได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการ ณ ศาลปกครองอื่นที่ตนมิได้สังกัด หากประสงค์จะลาป่วย ลากลดบุตร ลากิจส่วนตัว ลาพักผ่อน หรือลาเข้ารับการเตรียมพล ในช่วงเวลาที่ไปช่วยราชการ ให้เสนอขออนุญาตลาต่ออธิบดีศาลปกครองชั้นต้นที่ไปช่วยราชการ แล้วให้ศาลปกครองชั้นต้นนั้นรายงานจำนวนวันลาให้ศาลปกครองต้นสังกัดของผู้นั้นทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการลาหยุดราชการ ให้สำนักงานศาลปกครองแต่ละแห่งจัดให้มีการบันทึกการลาหยุดราชการของตุลาการศาลปกครองแยกตามประเภท หรือเหตุการณ์พิเศษ หรือเหตุแห่งการลา

ข้อ ๙ การนับวันลาตามประกาศนี้ให้นับตามปีงบประมาณ

การนับวันลาเพื่อประโยชน์ในการเสนอหรือจัดส่งใบลา การอนุญาตให้ลาและการคำนวณวันลาให้นับต่อเนื่องกันโดยนับวันหยุดราชการที่อยู่ในระหว่างวันลาประเภทเดียวกันรวมเป็นวันลาด้วย เว้นแต่การนับเพื่อประโยชน์ในการคำนวณวันลาสำหรับวันลาป่วยที่มีใช้วันลาป่วยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ วันลาจิจส่วนตัว และวันลาพักผ่อนให้นับเฉพาะวันทำการ

การลาป่วยหรือลาจิจส่วนตัวซึ่งมีระยะเวลาต่อเนื่องกัน จะเป็นปีเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ให้นับเป็นการลาครั้งหนึ่ง

ตุลาการศาลปกครองที่ถูกเรียกกลับมาปฏิบัติราชการระหว่างการลา ให้ถือว่า การลาอันเป็นสิ้นสุดลงเพียงวันก่อนวันเดินทางกลับ และวันราชการเริ่มต้นตั้งแต่วันออกเดินทางกลับเป็นต้นไป

การลาครั้งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่าย ให้นับเป็นการลาครั้งวันตามประเภทของการลานั้น ๆ

ตุลาการศาลปกครองซึ่งได้รับอนุญาตให้ลา หากประสงค์จะยกเลิกวันลาที่ยังไม่ได้หยุดราชการ ให้เสนอขอถอนวันลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลาและให้ถือว่าการลาเป็นอันสิ้นสุดลงเพียงวันที่ขอถอนวันลานั้น

ข้อ ๑๐ การลาให้ใช้ใบลาตามแบบที่ประธานศาลปกครองสูงสุดกำหนดไว้ในกรณีจำเป็น หรือรีบด่วนจะใช้ใบลาที่มีข้อความไม่ครบถ้วนตามแบบหรือจะลาโดยวิธีการอย่างอื่นก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องส่งใบลาตามแบบในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๑ ตุลาการศาลปกครองผู้ใดไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้ อันเนื่องมาจากเหตุการณ์พิเศษ ซึ่งเกิดขึ้นกับบุคคลทั่วไปในท้องถิ่นนั้น หรือเหตุการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้นกับตุลาการศาลปกครองผู้นั้น และมีได้เกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือความผิดของตุลาการศาลปกครองผู้นั้นเอง โดยเหตุการณ์พิเศษดังกล่าวร้ายแรงจนเป็นเหตุขัดขวางทำให้ไม่สามารถมาปฏิบัติราชการ ณ สถานที่ตั้งตามปกติ ให้ตุลาการศาลปกครองผู้นั้นรับรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรวมทั้งอุปสรรคขัดขวางที่ทำให้มาปฏิบัติราชการไม่ได้ต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาทันทีในวันแรกที่สามารถมาปฏิบัติราชการได้

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาเห็นว่ากรณีที่ตุลาการศาลปกครองผู้นั้นมาปฏิบัติราชการไม่ได้ เป็นเพราะเหตุการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่งจริง ให้สั่งให้การหยุดราชการของตุลาการศาลปกครองผู้นั้น ไม่นับเป็นวันลา หากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาเห็นว่ากรณีที่ตุลาการศาลปกครองไม่สามารถมาปฏิบัติราชการยังไม่สมควรถือเป็นเหตุการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าวันที่ตุลาการศาลปกครองผู้นั้น ไม่มาปฏิบัติราชการเป็นวันลาอีกส่วนตัว

ข้อ ๑๒ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะไปต่างประเทศในระหว่างการลาหรือในระหว่างวันหยุดราชการ ให้เสนอขออนุญาตต่ออธิบดีศาลปกครองชั้นต้นหรือประธานศาลปกครองสูงสุดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ ให้ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครองรักษาการตามประกาศและให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้

ส่วนที่ ๑

ประเภทของการลา

ข้อ ๑๔ การลาแบ่งออกเป็น ๘ ประเภท คือ

(๑) การลาป่วย

- (๒) การลาคลอดบุตร
- (๓) การลากิจส่วนตัว
- (๔) การลาพักผ่อน
- (๕) การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจย์
- (๖) การลาเข้ารับการเตรียมพล
- (๗) การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย
- (๘) การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

ส่วนที่ ๒

การลาป่วย

ข้อ ๑๕ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาป่วยเพื่อรักษาตัว ให้เสนอใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ในกรณีจำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่ตุลาการศาลปกครองผู้ขอลามีอาการป่วยจนไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้วให้เสนอใบลาด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่ง

การลาป่วยตั้งแต่ ๑๕ วันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมแนบไปกับใบลาด้วย และถ้าผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นสมควรจะสั่งให้ใช้ใบรับรองแพทย์ของทางราชการแทนก็ได้

การลาป่วยไม่ถึง ๑๕ วัน ไม่ว่าจะเป็นการลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งติดต่อกัน ถ้าผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นสมควร จะสั่งให้มีใบรับรองแพทย์ตามวรรคสามประกอบใบลาหรือสั่งให้ผู้ลาไปรับการตรวจจากแพทย์ของทางราชการเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตก็ได้

ส่วนที่ ๓

การลาคลอดบุตร

ข้อ ๑๖ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตร ให้เสนอใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้วให้เสนอใบลาด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่ง และมีสิทธิลาคลอดบุตร โดยได้รับเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ ๕๐ วัน โดยไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์

การลาคลอดบุตรจะลาในวันที่คลอด ก่อนหรือหลังวันที่คลอดก็ได้ แต่เมื่อรวมวันลาแล้วต้องไม่เกิน ๙๐ วัน

การลาคลอดบุตรคาบเกี่ยวกับการลาประเภทใดซึ่งยังไม่ครบกำหนดวันลาของการลาประเภทนั้น ให้ถือว่าการลาประเภทนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาคลอดบุตรตั้งแต่วันเริ่มลาคลอดบุตร

ข้อ ๑๗ ตุลาการศาลปกครองที่ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตร และได้หยุดราชการไปแล้ว แต่ไม่ได้คลอดบุตรตามกำหนด หากประสงค์จะขอถอนวันลาคลอดบุตรที่หยุดไป ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาตให้ถอนวันลาคลอดบุตรได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดราชการไปแล้วเป็นวันลากิจส่วนตัว

ส่วนที่ ๔

การลากิจส่วนตัว

ข้อ ๑๘ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลากิจส่วนตัว ให้เสนอใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตจึงจะหยุดราชการได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทัน จะเสนอใบลาพร้อมด้วยระบุเหตุจำเป็นไว้แล้วหยุดราชการไปก่อนก็ได้ แต่จะต้องชี้แจงเหตุผลให้ผู้มีอำนาจอนุญาตทราบโดยเร็ว

ในกรณีมีเหตุพิเศษที่ไม่อาจเสนอใบลาล่วงหน้าตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอใบลาพร้อมทั้งระบุเหตุผลความจำเป็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาตทันทีในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๙ ตุลาการศาลปกครองมีสิทธิลากิจส่วนตัวโดยได้รับเงินเดือนปีละไม่เกิน ๔๕ วันทำการ

ข้อ ๒๐ ตุลาการศาลปกครองที่ลาคลอดบุตรตามข้อ ๑๖ แล้ว หากประสงค์จะลากิจส่วนตัว เพื่อเลี้ยงดูบุตรต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรให้มีสิทธิลาได้ไม่เกิน ๑๕๐ วันทำการ โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา

ข้อ ๒๑ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลากิจส่วนตัว เว้นแต่กรณีการลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ ๒๐ ซึ่งได้หยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการก็ได้

ส่วนที่ ๕

การลาพักผ่อน

ข้อ ๒๒ ตุลาการศาลปกครองมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีหนึ่งได้ ๑๐ วันทำการ เว้นแต่ตุลาการศาลปกครองดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองยังไม่ถึง ๖ เดือน

- (๑) ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นครั้งแรก
 - (๒) ผู้ซึ่งเกษียณอายุราชการก่อนเข้ารับการแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครอง
 - (๓) ผู้ซึ่งลาออกจากราชการเพราะเหตุอื่นใดที่มีใ้การลาออกเพื่อเข้ารับการแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครอง
 - (๔) ผู้ซึ่งลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง แล้วต่อมาได้รับการแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองหลัง ๖ เดือน นับแต่วันออกจากราชการ
- ข้อ ๒๓ ถ้าในปีใดตุลาการศาลปกครองผู้ใดมิได้ลาพักผ่อนประจำปี หรือลาพักผ่อนประจำปีแล้วแต่ไม่ครบ ๑๐ วันทำการ ให้สะสมวันลาที่ยังมิได้ลาในปีนั้นรวมเข้าปีต่อๆ ไปได้ แต่วันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันจะต้องไม่เกิน ๒๐ วันทำการ
- สำหรับผู้ที่ได้รับราชการติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ให้มีสิทธินำวันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันได้ไม่เกิน ๓๐ วันทำการ
- ข้อ ๒๔ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาพักผ่อน ให้เสนอใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้
- ข้อ ๒๕ การอนุญาตให้ลาพักผ่อน ผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตให้ลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้ โดยมีให้เสียหายแก่ราชการ
- ข้อ ๒๖ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนซึ่งหยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการก็ได้

ส่วนที่ ๖

การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจย์

ข้อ ๒๗ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือตุลาการศาลปกครองที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งประสงค์จะลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้เสนอใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนวันอุปสมบทหรือก่อนวันเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

ในกรณีเหตุพิเศษไม่อาจเสนอใบลาล่วงหน้าได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นประกอบการลา และให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจอนุญาตที่จะพิจารณาให้ลาหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๘ ตุลาการศาลปกครองที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบทหรือได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจย์ตามข้อ ๒๗ แล้ว จะต้องอุปสมบทหรือออกเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันเริ่มลา และจะต้องกลับมารายงานตัวเข้าปฏิบัติราชการภายใน ๕ วัน นับแต่วันที่ลาสิกขา หรือวันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทยหลังจากการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์

ตุลาการศาลปกครองที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบทหรือได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจย์และได้หยุดราชการไปแล้ว หากปรากฏว่ามีปัญหาอุปสรรคทำให้ไม่สามารถอุปสมบทหรือไปประกอบพิธีฮัจย์ตามที่ขอลาไว้ เมื่อได้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการตามปกติและขอถอนวันลาให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาตให้ถอนวันลาอุปสมบทหรือไปประกอบพิธีฮัจย์ได้ โดยให้ถือว่าวันที่หยุดราชการไปแล้วเป็นวันลากิจส่วนตัว

ส่วนที่ ๗

การลาเข้ารับการเตรียมพล

ข้อ ๒๙ ตุลาการศาลปกครองที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับการเตรียมพล ให้รายงานลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลารับหมายเรียกเป็นต้นไป และให้ไปเข้ารับการเตรียมพลตามวันเวลาในหมายเรียกนั้น โดยไม่ต้องรอรับคำสั่งอนุญาต

ข้อ ๓๐ เมื่อตุลาการศาลปกครองที่ลาพ้นจากการเข้ารับการเตรียมพลแล้ว ให้มารายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการตามปกติต่อผู้มีอำนาจอนุญาตภายใน ๗ วัน เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็นอาจขยายเวลาให้ได้แต่รวมแล้วไม่เกิน ๑๕ วัน

ส่วนที่ ๘

การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย

ข้อ ๓๑ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศ หรือศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ ให้เสนอใบลาต่อประธานศาลปกครองสูงสุดเพื่อพิจารณาอนุญาต ในกรณีที่ผู้ขอลาเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นให้เสนอใบลาผ่านอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๓๒ ให้สำนักงานศาลปกครองจัดทำสัญญาผูกมัดตุลาการศาลปกครองที่ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศ หรือศึกษาเพิ่มเติมในประเทศให้กลับมาปฏิบัติราชการในศาลปกครอง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่ประธานศาลปกครองสูงสุดกำหนด

ส่วนที่ ๕

การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

ข้อ ๓๓ การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศของตุลาการศาลปกครอง ให้เป็นอำนาจของประธานศาลปกครองสูงสุดที่จะพิจารณาอนุญาตโดยความเห็นชอบของ ก.ศป.

ข้อ ๓๔ การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศมี ๒ ประเภท คือ

“ประเภทที่ ๑” ได้แก่ การไปปฏิบัติงานในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(๑) การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิก และเป็นวาระที่จะต้องส่งไปปฏิบัติงานในองค์การนั้น

(๒) รัฐบาลไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องส่งไปปฏิบัติงานตามความตกลงระหว่างประเทศ

(๓) ประเทศไทยต้องส่งไปปฏิบัติงานเพื่อพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของประเทศตามความต้องการของรัฐบาลไทย

“ประเภทที่ ๒” ได้แก่ การไปปฏิบัติงานนอกเหนือจากประเภทที่ ๑

ข้อ ๓๕ ตุลาการศาลปกครองที่จะไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นตุลาการศาลปกครองมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปีก่อนถึงวันที่ได้รับอนุญาตให้ไปปฏิบัติงาน เว้นแต่ผู้ที่ไปปฏิบัติงานในองค์การสหประชาชาติกำหนดเวลา ๕ ปีให้ลดเป็น ๒ ปี

สำหรับผู้ที่เคยไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศประเภทที่ ๒ มาแล้ว จะต้องใช้เวลาปฏิบัติราชการในศาลปกครองไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่วันเริ่มกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ หลังจากที่ได้เดินทางกลับจากการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ประเภทที่ ๒ ครั้งสุดท้าย

(๒) ผู้ที่ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศประเภทที่ ๒ ต้องมีอายุไม่เกิน ๕๒ ปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ได้รับอนุญาตให้ไปปฏิบัติงาน

(๓) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสม มีความประพฤติเรียบร้อยและไม่อยู่ในระหว่างถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัย

การขอยกเว้นหรือผ่อนผันคุณสมบัติตาม (๑) วรรคสอง และ (๒) ให้พิจารณา เหตุผล ความจำเป็นเป็นรายๆ ไป

ข้อ ๓๖ ให้ตุลาการศาลปกครองที่ได้รับการคัดเลือกให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ยื่นใบลาต่อประธานศาลปกครองสูงสุดเพื่อพิจารณาอนุญาตโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. และมีคำสั่ง ให้ข้าราชการผู้นั้นลาไปปฏิบัติงานได้ โดยถือว่าเป็นการไปทำการใดๆ อันจะนับเวลาระหว่างนั้น เหมือนเต็มเวลาราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ มีกำหนดเวลาไม่เกิน ๔ ปี สำหรับการไปปฏิบัติงาน ประเภทที่ ๑ หรือมีกำหนดเวลาไม่เกิน ๑ ปี สำหรับการไปปฏิบัติงานประเภทที่ ๒ โดยไม่รับเงินเดือน เว้นแต่อัตราเงินเดือนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศต่ำกว่าอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครอง ที่ผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น ให้มีสิทธิได้รับเงินเดือนจากทางราชการสมทบ ซึ่งเมื่อรวมกับเงินเดือนที่ ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศแล้วไม่เกินอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองที่ผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๓๗ ตุลาการศาลปกครองที่ได้รับอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ หากประสงค์จะอยู่ปฏิบัติงานต่อ ให้ยื่นเรื่องราวพร้อมทั้งเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการ จะได้รับ ต่อประธานศาลปกครองสูงสุดเพื่อพิจารณาอนุญาตโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. ในกรณีที่ ผู้ประสงค์จะอยู่ปฏิบัติงานต่อเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น ให้เสนอผ่านอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นด้วย

การขยายเวลาปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง เมื่อรวมกับระยะเวลาเดิมแล้ว ต้องไม่เกิน ๔ ปี ส่วนในกรณีได้รับอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานประเภทที่ ๒ จะขอขยายเวลาเกินกว่า ๑ ปี ไม่ได้

ข้อ ๓๘ ให้สำนักงานศาลปกครองจัดทำสัญญาผูกมัดตุลาการศาลปกครองที่ไปปฏิบัติงาน ในองค์การระหว่างประเทศประเภทที่ ๒ ให้กลับมารับราชการในศาลปกครองเป็นเวลาหนึ่งเท่าของ ระยะเวลาที่ไปปฏิบัติงาน ตุลาการศาลปกครองผู้ใดไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศแล้วไม่กลับ มารับราชการหรือกลับมารับราชการไม่ครบกำหนดตามสัญญา ให้ชดใช้เงินเบี้ยปรับแก่ทางราชการ ดังนี้

(๑) ไม่กลับเข้ารับราชการเลย ให้ชดใช้เป็นจำนวนเท่ากับเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ได้รับ คูณด้วย ระยะเวลาที่ลาไปปฏิบัติงานที่คิดเป็นเดือน শেষของเดือนถ้าเกินสิบห้าวันให้คิดเป็นหนึ่งเดือน

(๒) กลับมารับราชการไม่ครบกำหนดตามสัญญา ให้ชดใช้เบี้ยปรับตาม (๑) ลดลงตามส่วน การทำสัญญาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ประธานศาลปกครองสูงสุดกำหนด เมื่อจัดทำแล้วให้ส่งให้กระทรวงการคลังและสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน แห่งละ ๑ ชุด

ข้อ ๓๕ ตุลาการศาลปกครองที่ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ เมื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จ ให้รายงานตัวเข้าปฏิบัติหน้าที่ภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันเสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน และให้รายงานผลการไปปฏิบัติงานให้ประธานศาลปกครองสูงสุดทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การรายงานผลการไปปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้แบบรายงานการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุดกำหนด

ข้อ ๔๐ ให้ถือว่าบรรดากิจการหรือการกระทำใดที่กระทำไปตามประกาศประธานศาลปกครองสูงสุด เรื่อง การลาหยุดราชการของตุลาการศาลปกครอง ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นกิจการหรือการกระทำที่ได้กระทำไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

อักษราทร จุฬารัตน

ประธานศาลปกครองสูงสุด

ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครอง